

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1551. usque ad annum 1553

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 90118561

§. 8. Pontificis conatus pro reddenda pace Cæsarem inter, & Galliarum Regem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66577](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66577)

in rem non nisi Viri virtutum, ac scientiæ laude longe clarissimi, eisque præerat Cardinalis Sancrucius, qui postea sub nomine Marcelli II. ad summi Pontificatus apicem ascendit. Porro sanciebatur, ut præprimis decreta ederentur circa comitia, in quibus summi Pontifices eligendi sunt: postea vero ad Cardinalium, Cleri, aliorumque emendationem procederetur. Hæc Pontificis consilia die decima septima Augusti in pleno Patrum confesso prælegebantur: ast obortis pluribus rerum difficultatibus, ac sententiarum varietatibus tot emergebant incommoda, ut nil concludi posset, hæcque Congregatio idem fatum subiret, quod aliæ sub prioribus summi Pontificibus experiebantur, & quamvis initium ferveret, medium tepescebat, ac denique totum negotium in irritum cadebat.

Sæcul. XVI.
A.C. 1553.

§. VIII.

*Pontificis conatus pro reddenda pace
Cæsarem inter, & Galliarum
Regem.*

Cum summus Pontifex spe sua frustraretur, saltem rem coeptam ad exitum magis prosperum facilius deducere sperabat, si tanquam bonus Pastor sua solertia firmam pacem Cæsarem inter,

Pallav. 6. 5.
n. 5.

M m 5 ter,

Sæcul. XVI.
A.C. 1553.

ter, & Henricum II. Galliarum Regem procurare possent, cum hi totam ferme Europam belli flammis involverent. (*) Præprimis igitur sedis Apostolicæ Nuntium, ut ejus opera inter illos unio, ac concordia redderetur, ad utrumque ablegat, & quidem Prosperum Sanctæ crucis ad Galliarum Regem, Achillem vero Grassium ad Cæsarem decernit, simulque Prospero injungit, ut certum redderet Regem de sincera Pontificis reconciliatione, quæ, tametsi suspensionis *temporariæ* nomen haberet, perpetua tamen pax re ipsa futura foret; insuper hic idem Regem commonere jubebatur, quam pariter opportuna Ecclesiæ esset inter ipsum Regem, ac Cæsarem ineunda concordia: cum enim per eorum discordias incrementa caperent Turcæ, atque hæretici, hinc non fidei solum, sed gentis Catholicæ hostes tantum sibi locorum, ac civium acquirerent, ut iis coercendis ab ipsorum postea potentia pares aggeres extrui non possent: præterea spondebat Papa, semetipsum accessurum ad eam rem

(*) En causam, ob quam ceptum emendationis negotium suo successu frustrabatur: Scriptorum autem nullus præter Continuationem rem reiicit causam in sententiarum varietatem.

componendam, ubi ambo Principes eo propenderent. Ceterum Grassio junctum, ut nomine Pontificis Cæsari, eoquod is Parmensem concordiam comprobasset, grates ageret, & post brevem eorum, quæ ipse in iis negotiis egerat, rationem expositam, significaret id, quod apud Henricum II. sicuti modo diximus, actum esset de pace, ad eamque facilius perficiendam, quod ab eo dependeret, ipsum hortaretur. Porro Pontifex quemadmodum vivo, promptoque pollebat ingenio ad rationes in re qualibet excogitandas; ita plurimis argumentis multa illi suadebat, quæ quieti, prosperitatique communi deserviebant, istorumque præsertim tria erant: I. Cæsar Bressellum Ferrariæ Duci restituat; cum id non æquitatis tantum, sed etiam prudentiæ ratio postularet, ne abalienaret a se pollentem viribus in Italia Principem, summeque clientem, qui in bello præterito neutri parti addictus fuerat. II. Libertatem reddat tribus nobiles Gallis, per Cæsareos nuper captis, cum id & generosi esset animi, & plane laudandum, neque Cæsari quidquam officeret. III. Amice se gerat cum Farnesiis, reddatque Octavio ditiones, & Cardinalibus Beneficiorum proventus, quos in regno Neapolitano possidebant.

Atta-

Sæc. XVI.
A.C. 1553.

Sæcul. XVI.

A.C. 1553.

Attamen omnes hæ rationes utriusque Principis animum nequaquam ad concordiam flectere poterant, cum illi adhucdum mutuo bello sese laceffere haud desisterent.

§. IX.

Duo Legati a latere ad utrumque Principem per Papam decreti.

*Pallav. l. 13.
c. 6. n. 1.*

Cum summus Pontifex diffidia inter eos non sine magno Religionis dispendio indies augeri cerneret, alia adhibere media tentabat, cumque vehementer optaret, ut ejus opera pax redderetur inter supremos hosce duos Principes, qui armis suis universam pene Europam devastabant, hinc duos Legatos a latere Hieronymum Dandinum ad Cæsarem, Hieronymum vero Capiteferreum ad Galliarum Regem destinabat, eoquod ambo hi Cardinales horum Principum negotia optime callebant, iisque plurimum accepti essent. His igitur injunctum, ut exponerent in utraque Aula, a Pontifice nullum aliud nisi communis Parentis commodum spectari, nulla habita consanguineorum ratione, pro quibus nec optaret, nec accepturus unquam esset a Principibus beneficium ullum: cum ipse sibi videretur obstringi ab incrementis Turcarum,

&